

## Arrest

nr. 213 143 van 29 november 2018  
in de zaken RvV X / II en RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM  
Berckmansstraat 89  
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie  
en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X, en X, die beiden verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2016 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 juni 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) (RvV X).

Gezien het verzoekschrift dat X, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen X en X, en X, die beiden verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2016 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 juni 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) (RvV X).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 17 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. ASSELMAN, die *loco* advocaat C. VAN CUTSEM verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 juni 2016 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit bevel om het grondgebied te verlaten, getroffen ten aanzien van de eerste verzoekster, alsook ten aanzien van haar kinderen, die op dat moment allen minderjarig waren (de tweede verzoekster is inmiddels meerderjarig geworden), is de thans bestreden beslissing. Zij werd ter kennis gebracht op 1 juli 2016 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

*De mevrouw, die verklaart te heten:*

*Naam + voornaam: S., F.*

*geboortedatum: (...)1976*

*geboorteplaats: B.*

*nationaliteit: Kosovo*

*+ kinderen*

*S., F., geboren op (...)1998*

*S., J., geboren op (...)2000*

*S., A., geboren op (...)2002*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

*binnen 30 dagen na de kennisgeving.*

**REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:*

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in bezit van een geldig paspoort.*

*(…)”*

## 2. Over de rechtspleging

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoeksters twee verzoekschriften (RvV X en RvV X) hebben ingediend, die allebei zijn gericht tegen dezelfde bestreden beslissing.

Er dient dan ook te worden gewezen op het bepaalde in artikel 39/68-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet):

*“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.*

*Betreft het een collectief beroep, dan oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij alle verzoekende partijen uitdrukkelijk en collectief aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduiden op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partijen worden geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften.”*

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden derhalve van rechtswege gevoegd.

De advocaat van de verzoeksters merkt ter terechtzitting op dat het verzoekschrift in de zaak met rolnummer RvV X kan worden weerhouden.

Bijgevolg wordt in de zaak met rolnummer RvV X de afstand van het geding vastgesteld.

2.2. Aan de verzoeksters werd, in beide zaken, het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

### 3. Over de ontvankelijkheid (RvV X)

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoeksters gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoeksters bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voort bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent verzoekers belang, komt het de verzoeksters dan ook toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring hebben (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

De ontvankelijkheid van het beroep is een zaak die de openbare orde raakt, zodat het procesbelang desnoods ambtshalve door de Raad moet worden onderzocht.

De Raad wijst erop dat in de beschikking van 17 september 2018, waarbij de partijen worden opgeroepen voor de terechtzitting van 22 oktober 2018, de volgende vraag werd gesteld:

*“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutswijziging.”*

De verzoeksters hebben op deze vraag niet schriftelijk gereageerd. De verweerder heeft op 2 oktober 2018 het volgende laten weten: *“(rolnummer 192634) ... andere: erkenning vluchtelingenstatus.”* Uit de verdere gegevens die de Raad gekend zijn, blijkt dat de minderjarige zoon van de eerste verzoekster (S. A.) bij 's Raads arrest nr. 200 986 van 12 maart 2018 als vluchteling werd erkend. In toepassing van artikel 47, §1, eerste lid, 5°, en tweede lid, van de vreemdelingenwet beschikt S. A. derhalve over een verblijfsrecht van vijf jaar.

De Raad stelt verder vast dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten onmiskenbaar een enig bevel betreft dat is afgegeven aan meerdere gezinsleden tezamen, waaronder de minderjarige S. A. en zijn moeder, de eerste verzoekster. Deze beslissing is derhalve één en ondeelbaar. Aangezien één van de bestemmingen van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten thans over een verblijfsrecht (als erkend vluchteling) beschikt, moet worden aangenomen dat dit bevel om het grondgebied te verlaten impliciet, doch zeker, is opgeheven. Deze verwijderingsmaatregel kan thans immers geen enkel rechtsgevolg meer sorteren, vermits S. A. thans over een verblijfsrecht van vijf jaar beschikt (als erkend vluchteling), hetgeen onverenigbaar is met een bevel om het grondgebied te verlaten. De toelating tot een verblijf van vijf jaar houdt dan ook impliciet, doch zeker, de opheffing in van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten.

De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft aangezien ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt evenwel op zich niet de nietigverklaring ervan door de Raad. Decisief is immers dat de beslissing de rechtstoestand van de betrokkene(n) nog beïnvloedt, hetgeen *in casu* niet blijkt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting blijkt dat de advocaat van de verzoeksters geen nuttige gegevens kan aanvoeren die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). De advocaat van de verweerder sluit zich ter terechtzitting aan bij de door de Raad opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid en de daaraan ten grondslag liggende redengeving.

Ambtshalve dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is, bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

#### 4. Korte debatten (RvV X)

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Artikel 1**

De zaken met rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

#### **Artikel 2**

In de zaak met rolnummer RvV X wordt de afstand van het geding vastgesteld.

#### **Artikel 3**

In de zaak met rolnummer RvV X worden de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE